

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 5-A DIN POST
(a *Cuvioasei Maria Egipteanca*)
(*CEREREA FIILOR LUI ZEVEDEU*)
(†) **BUNA VESTIRE**

**BUNA VESTIRE, CEA MAI
MARE VESTE DIN ISTORIE**

„Iar în a șasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret, către o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. Și intrând îngerul la ea, a zis:
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei.
Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și iată vei lua în pântece și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfârșit.” (Luca 1, 26-33)

Buna Vestire este prăznuită pe 25 martie. Buna Vestire înseamnă veste bună, adică înștiințarea Maicii Domnului de către Arhanghelul Gavriil că Dumnezeu a ales-o ca Fiul Său să se întrupeze din ea pentru mântuirea neamului omenesc. Este cea mai importantă veste din istorie, pentru că vestește că umanitatea nu este pentru moarte.

Dar îngerul nu aduce vestea unui fapt împlinit, el doar o înștiințează pe Fecioară și așteaptă credința și învoirea ei. Maica Domnului primește cu adâncă uimire cuvintele rostite de înger, pentru că ceea ce urma să se petreacă cu ea, era mai presus de legea firii. De aceea întreabă: „Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?” Însă, după ce îngerul îi comunică modul zămislirii minunate - „Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri”, Fecioara grăiește: „Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău” (Luca 1, 38). În acel moment a avut loc zămislirea directă a lui Hristos prin puterea și lucrarea Preasfântului Duh. Așadar, venirea la existență a Fiului lui Dumnezeu ca om are loc numai după exprimarea consimțământului cu desăvârșire liber al Sfintei Fecioare.

Zămislirea făcându-se de la Duhul Sfânt și nu prin legătură trupească, Maica Domnului a rămas Fecioară înainte de naștere, în timpul nașterii și după naștere. Acest lucru în iconografie este arătat prin cele trei stele pe care „zugravul de subțire”, iconarul, le zugrăvește totdeauna pe frunte și pe cei doi umeri ai Fecioarei.

Buna Vestire este o sărbătoare a Întrupării Domnului, în această zi Biserica prăznuind-o nu numai pe Maica Domnului, ci și pe Mântuitorul Iisus Hristos. De aceea în otpustul acestei sărbători se

spune: „Cel ce a binevoit a Se întrupa pentru mântuirea noastră...”. Mântuirea este un dar de la Dumnezeu, însă fără participarea omului la acest dar, aceasta nu este cu putință. Dumnezeu nu impune și nici nu anulează libertatea omului în lucrarea mântuirii, căci e nevoie de împreună lucrare. Iar Întruparea Domnului nu are loc fără acceptul Fecioarei Maria. Mântuirea ține de voința lui Dumnezeu de a-l sfinți, dar și de încuviințarea omului ca el să fie sfințit.

În troparul Bunei Vestiri mărturisim: „Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, Fiul Fecioarei se face și Gavriil harul bine-l vestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm:

Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!” Astăzi este începutul mântuirii pentru că astăzi este începutul Întrupării: Întruparea aduce unirea celor două firi - dumnezeiască și omenescă - în Persoana Fiului. Această unire este pentru veșnicie, iar Întruparea Domnului ne descoperă că omul trebuie să fie unit cu Dumnezeu.

Unul din cele mai vechi praznice închinat Maicii Domnului, data serbării Bunei Vestiri s-a generalizat pe 25 martie în Răsărit după ce stabilirea datei de 25 decembrie pentru praznicul Nașterii Domnului. Însă în Apus abia în secolul al XI-lea s-a întâmplat acest lucru.

De Buna Vestire avem dezlegare la pește, în orice zi ar cădea acest praznic. ❖

Părintele Dinu

A CUVIOASEI MARIA EGIPTEANCA

Astăzi, în chip cu totul deosebit, Sfânta Biserică ne pune în față o altă pildă de pocăință prin viața și nevoița Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca (340-420).

S-a născut în Egipt într-o familie înstărită primind o educație aleasă, dar nu se știe din ce motive, la doar 12 ani, a părăsit casa părintească și a plecat în orașul Alexandria, ducând o viață destrăbălată în lux, petreceri, mâncăruri scumpe, băuturi fine, în compania unor tineri care își desconsiderau tinerețile, fără vreopreocupare pentru suflet sau pentru Împărăția lui Dumnezeu. Chiar își făurise o mare faimă în Alexandria printre amatorii de plăceri trupești, în cei 17 ani de trai decadent printre străini.

A avut ocazia să observe și alt gen de tineri, care erau preocupați de tinerețile lor, de Dumnezeu și de cele sfinte, care coborau la mare în port să se îmbarce cu destinația Ierusalim, pentru a lua parte la marele praznic al Înălțării Sfintei Cruci, într-o Biserică în apropierea Sfântului Mormânt. S-a hotărât să plece

și ea la Ierusalim, continuând în cetatea sfântă să săvârșească același fel de nelegiuiri, căutând să „pescuiască” cât mai mulți tineri spre împlinirea poftelor trupești.

Într-un târziu s-a hotărât să meargă și ea să se închine Lemnului Sfânt pe care S-a răstignit Hristos, dar o putere nevăzută o ținea la intrarea în biserică. Încercând în repetate rânduri și nereușind să ajungă să sărute Sfânta Cruce, și-a adus aminte de viața ei trăită în fărădelegi, și-a îndreptat privirea către icoana Maicii Domnului și i-a făgăduit că dacă o va lăsa să intre în biserică, își va schimba cu totul viața. Astfel rugându-se,

a ieșit din biserică, a trecut râul Iordan în pustie și acolo a făcut pocăință timp de 47 de ani în cele mai aspre nevoițe, încât l-a uimit și pe Părintele Zosima care era cel mai mare nevoitor al acelor locuri. A împărțit-o, a prohodit-o și a îngropat-o părintele Zosima, care s-a smerit în fața nevoițelor Cuvioasei, pe care le-a povestit fraților din mănăstire și care au fost consemnate de patriarhul Sofronie al Ierusalimului (633-638). De nevoițele sale s-au minunat nu numai oamenii, ci și îngerii, iar Dumnezeu i-a iertat noianul păcatelor, lăsându-ne pildă de adevărată pocăință aproape unic în istoria Bisericii.

Să luăm aminte cum să ne apropiem de Dumnezeu în această perioadă a Postului Mare, în chip de adevărată pocăință, prin prezența la biserică, post, rugăciune, Spovedanie, Împărțășanie, ca astfel - nu peste mult timp - să intrăm împreună cu Hristos în Ierusalim, împreună cu El să pătimim, să murim și să înviem în Marele Praznic al Învierii Domnului. ❖

Părintele Adrian Chiriță

Proclamarea solemnă a canonizării Sf. Ier. Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei, și a Sf. Gheorghe Pelerinul

La evenimentul care va avea loc la Iași duminică, 25 martie 2018, vor participa Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și numeroși ierarhi, clerici și credincioși. Mitropolitul Iosif Naniescu și nevoitorul Gheorghe Lazăr au fost canonizați în cadrul ședinței Sinodului Bisericii Ortodoxe Române de la București, din data de 5 octombrie 2017.

❖ Mitropolitul Iosif Naniescu s-a născut în Basarabia, la 15 iulie 1818, primind la botez numele Ioan. La călugărie a primit, de la marele episcop Chesarie al Buzăului, numele de Iosif. A fost episcop-vicar al Mitropoliei Țării Românești, cu titulatura Iosif al Mirelor. În anul 1873 a fost ales episcop al Argeșului, iar peste doi ani, mitropolit al Moldovei. Împlinindu-și făgăduința către fostul Mitropolit Veniamin Costachi, făcută în stare de rugăciune pe când mergea către Iași ca nou ales mitropolit, Iosif a terminat, în anul 1886, zidirea Catedralei Mitropolitane din Iași, începută de marele Veniamin. A mutat aici și moaștele Cuv. Parascheva de la Mănăstirea „Sfinții Trei Ierarhi” în anul 1889, punându-le în raclă nouă de argint. Cele mai alese fapte bune ale Mitropolitului Iosif erau: sfințenia vieții

și milostenia. S-a mutat la cereștile locașuri în anul 1902. Poporul l-a numit Iosif cel Sfânt și Milostiv. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut în rândul sfinților, cu zi de pomenire a sa 26 ianuarie, când a trecut la cele veșnice.

❖ Sf. Gheorghe s-a născut în anul 1864, în Șugag (azi în jud. Alba). După ce a trăit 14 ani în căsnicie, în anul 1883, cu încuviințarea soției, a hotărât să meargă la Ierusalim, ca pelerin. Luând cu sine Evanghelia și Psaltirea, a mers pe jos până la Constanța, apoi cu vaporul până la Ierusalim. S-a dus și la Betleem, Ierihon, Iordan, Nazaret, Tabor. A rămas 40 de zile în nevoiță aspră și post, în pustia Egiptului de Sus. La un moment dat, suferind multe ispite de la diavol, pentru a se întări în răbdare și în smerenie,

a decis să umble desculț și cu capul descoperit până la sfârșitul vieții, indiferent de anotimp. A mers în pelerinaj și la Sf. Munte Athos. Apoi întorcându-se în țară, s-a făcut pelerin și călător în hotarele țării. În 1895 s-a așezat la Pietra Neamț, locuind în turnul clopotniță al Bisericii „Sf. Ioan”- Domnesc. A ajuns cunoscut de preoți, călugări și mireni, care îl prețuiau ca pe un adevărat om duhovnicesc. Noaptea dormea cel mult trei ore, înălța rugăciuni către Dumnezeu și făcea sute de metanii. Ziua străbătea străzile orașului, șoptind neîncetat psalmi, desculț și cu capul descoperit, vara și iarna. În 1916, de praznicul Adormirii Maicii Domnului, Moș Gheorghe a fost găsit răposat, tocmai când țara intra în război, de către clopotarul bisericii. Sf. Gheorghe Pelerinul a viețuit în smerenie și osteneală, fiind propovăduitor, prin viață și prin cuvânt, al Evangheliei lui Hristos. A fost hărăzit de Dumnezeu cu bogat har, prin care a săvârșit minuni și vindecări, atât în vremea vieții pământești, cât și după moarte, fiind cinstit de credincioși. De aceea, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut în rândul sfinților, cu zi de pomenire la 17 august. **(Informații – doxologia.ro)** ❖

CUVÂNT DE MULȚUMIRE

Din mila lui Dumnezeu am reușit să punem pe poziție clopotele bisericii. Am scris adeseori despre importanța lor. Acum scriu ca să mulțumesc celor care au sprijinit după posibilități realizarea acestui obiectiv important. Valoarea lor totală sper să fie achitată tot cu contribuția credincioșilor, cărora le mulțumesc și rog pe bunul Dumnezeu ca să-i binecuvinteze cu darurile Sale dumnezeiești pe cei care de bună voie au contribuit sau contribuie. Clopotele rămân peste veacuri să-și facă lucrarea lor misionară și terapeutică în acest loc binecuvântat de Dumnezeu. Ele vor vorbi peste veacuri despre credința lucrătoare a celor care au jertfit în momente grele din puștinul lor pentru slava lui Dumnezeu.

Părintele Dinu

Apel de suflet

Este cunoscută în parohia noastră grija pe care au arătat-o enoriașii față de cei 30 de copii de la Centrul Sf. Margareta, dar care sunt sub oblăduirea noastră. Se apropie sărbătoarea Sfințelor Paști. Ei sunt ai nimănui. Nu au cui spune mamă sau tată. Dar sunt copii. Poartă în sine chipul nemuritor al lui Dumnezeu, sunt fără de păcat și fără viclesug. Botezați, deci au dreptul la veșnicie, cu Dumnezeu și cu sfinții. Dar într-o lume schilodită moral ca aceasta în care trăim, ei nu mai sunt văzuți și nici nu sunt luați în seamă. Plânsul lor nu mai impresionează pe nimeni, iar dorințele lor minore rămân neluate în seamă. Ei însă își cer dreptul la viață și noi suntem cei care de fiecare dată trebuie să le auzim plânsul și să le ștergem o lacrimă. Sunt ai noștri, din neamul nostru pe care adeseori îl socotim bun, și de aceea trebuie să ne întoarcem privirea spre ei, spre micuții noștri abandonati, bolnavi și care nici măcar nu au puterea să-și strige durerea.

Apelul meu de suflet este acesta: să-i ajutăm! Să fie și pentru ei Paștile acesta o bucurie. Să aibă ce pune pe masă și să-și achite datoriile. Sunt convins că apelul meu nu va rămâne fără răspuns. Trebuie să facem binele, să ne adunăm comoară în Cer și să nu uităm că milosteniile noastre ajung până la tronul lui Dumnezeu și ni se vor ierta păcatele cele multe și grele, pe care ne îndrăznesc să le mai pomenească. Vizita la copii o vom face în Săptămâna Pătimirilor. ❖

Părintele Dinu

Important spre luare aminte și neuitare De ce bat clopotele

Clopotele noastre au fost gândite să aibă un mesaj pentru întreaga comunitate. Ele amintesc de trâmbițele poruncite de Dumnezeu lui Moise prin care acesta vestea timpul de rugăciune, momentele de încercare pentru neam, o anumită tonalitate a trâmbițelor vestind dușmanii care veneau din nord, din sud, din est sau din vest. Lucrurile erau bine stabilite. Poporul înțelegea sunetul și pricepea mesajul. Trâmbițele transmiteau bucuria, tristețea, revolta sau îmbărbătarea. Ele vesteau momentele de sărbătoare și mai ales de rugăciune.

Acum să revenim la clopotele noastre. Ele sunt gândite să vestească ora exactă. Vor vesti de la ora 7 dimineața și până la 8 seara. Vor vesti toate patru, timp de 5 minute, începutul slujbei la ora 8, când, rețineți, începe Utrenia duminică și în sărbători. Ele vor suna la ora 9.15 când începe Sfânta Liturghie. Vor vesti toate patru momentul prefacerii, când în biserică se cântă „Pe Tine Te laudăm,

pe Tine Te binecuvântăm, Ție Ți mulțumim și ne rugăm Ție, Dumnezeul nostru”. Vor suna deplin toate patru în timpul Axionului (aproximativ ora 11).

Un alt moment solemn, la care clopotele vor suna mai rar: la cântarea numită Polieleu, care se cântă numai la sfinții mari de peste an, de obicei în jurul orei 8.30 dimineața.

Când mai sună clopotele? Sună pe tonalitatea Sol major, de trei ori repetat când cineva de parte bărbătească trece la cele veșnice. Este un sunet de jale. La fel, pe tonalitatea Si, de trei ori repetat anunță parohia că o femeie a trecut la cele veșnice. Ce facem când auzim aceste cântări de trei ori repetat? Atunci ne îndreptăm gândul nostru spre Dumnezeu și spunem din suflet: „Dumnezeu să-l ierte” sau „Dumnezeu să o ierte”.

Dață între timp intervine un nou mesaj, noi o să revenim anunțându-vă în ziar micile modificări. ❖

Părintele Dinu

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ 16 ³⁰ -17 ³⁰	Limba română cl. a VIII-a, Prof. Ciobă Cristina Geografie - clasa a XII-a, Prof. Dobre Cristina	
Joi	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a, Prof. Stuparu Germina	
Sâmbătă	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰ 14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română / matem. clasa a IV-a, Prof. Rusescu Georgeta Matematică - clasa a VIII-a, Ing. Tomescu Paul	

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 25 MARTIE - 1 APRILIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 25 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a din Post (Cererea fiilor lui Zevedei) - Buna Vestire Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 28 martie	08 ⁰⁰ -09 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Vineri 30 martie	08 ⁰⁰ -09 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Slujbă de priveghere de toată noaptea (Sâmbăta lui Lazăr)
Sâmbătă 31 martie	De la 22 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 1 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) - Intrarea Domnului în Ierusalim Utrenia, Sfânta Liturghie

„27 MARTIE 1918

TRĂIASCĂ UNIREA BASARABIEI CU ROMÂNIA
DE-A PURURI ȘI TOTDEAUNA”

„Cine vrea să cunoască ce a trăit Basarabia de-a lungul timpului, să-i studieze istoria, cine vrea să știe suferințele basarabenilor să citească poeziile lui Grigore Vieru!”

(Alex Ștefănescu,
Trinitas TV-100 de semnături)

Politica expansionistă a Rusiei și Austriei, doritoare de noi teritorii ori sfere de influență, pe seama „Omului bolnav” - Imperiul Otoman - aflat în plină decădere economică și militară, se va răsfrânge negativ asupra Țărilor Române, la începutul secolului al XX-lea. Războaiele ruso-austro-turce se desfășurau și pe teritoriul românesc, mai mult, acesta va ajunge sub ocupație străină: Oltenia, peste 20 de ani sub austrieci, iar Basarabia sub ruși, între 1812 și

seculare, încă de la nașterea poporului român ca popor romanic și creștin.

În Basarabia se crease o situație favorabilă în urma ieșirii Rusiei lui Lenin din război și a declarării de către acesta a principiului autodeterminării, „ca noroadele singure să-și hotărască soarta”. Ion G. Pelivan în „La Bessarabie sous le regime russe”, Paris, 1919, p. 58 îl cita pe mareșalul rus Prozorovski care arăta că „Basarabia a fost transformată de trupele rusești într-un pustiu total”.

Rolul principal în revenirea acestei provincii românești la Regatul României îl va juca Sfatul Țării constituit la 25 septembrie 1917 ca Reprezentanță națională, 156 de deputați, din care 105 români, 51 reprezentanți ai naționalităților. Președinte a fost ales Ioan Inculeț, vicepreședinte - Pantelimon Halippa iar secretar - I. Buzdugan.

În același început de an se crease Partidul Național Moldovean, care va folosi ziarul „Cuvânt Moldovenesc” drept tribună de propagare a ideilor unioniste. După proclamarea Republicii Democratice Moldovenești aceasta își declară independența, iar Consiliul Directorilor (organul executiv) cere sprijinul armatei române pentru a proteja populația împotriva soldaților ruși constituiți în bande ce jefuiau localitățile basarabene, căci armata imperială se afla într-un proces de bolșevizare și descompunere.

Sfatul Țării întrunit la 27 martie 1918 avea ca subiect de dezbatere Unirea cu România.

C. Stere, cooptat în sfat, declara: „Astăzi noi trebuie să hotărâm ce va avea o importanță hotărâtoare asupra sorții viitoare a poporului

nostru. Mersul de fier al istoriei pune asupra umerilor noștri o răspundere pe care noi o putem ignora cu nici un fel de sofisme”. Cu 86 de voturi pentru Unire din cei 136 de deputați prezenți aceasta este aprobată. Reproducem o parte din Hotărârea Sfatului Țării: „În numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară Republica Democratică Moldovenească (Basarabia) în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum 100 și mai bine de ani (106 ani - s. n.) din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu Mama sa, România.

Trăiască Unirea Basarabiei cu România de-a pururi și totdeauna!”

(M. Manea, B. Teodorescu - Istoria românilor, București, 1996, p. 232).

Primul Ministru Al. Marghiloman recunoaște acest act: „În numele poporului român și al regelui său Majestatea sa Ferdinand I, iau act de unirea Basarabiei cu România și proclam Basarabia Unită, de data aceasta pentru totdeauna, cu România și nedivizibilă” (I. Nistor - Istoria Basarabiei, p. 285). La 9 aprilie 1918 Regele Ferdinand I, prin decret regal, sancționează Unirea. La Conferința de pace de la Paris din 1920, prin Tratatul României cu Marea Britanie, Franța, Italia, Japonia, este recunoscută de jure și de facto (juridic internațional) unirea Basarabiei cu Patria mamă.

Rusia sovietică nu va accepta această realitate și va căuta să-și „recupere” teritoriul care, istoric și juridic, cum am arătat anterior, aparținea Moldovei lui Ștefan. În 1940, după două ultimatum-uri Basarabia este ocupată de armata roșie, la fel ca și Bucovina de Nord. Începe Golgota românilor: deportări în Gulagul siberian, mutări de sate întregi în Asia Centrală, asasinat, închisori, luarea pământurilor în colhozuri și dărâmarea bisericilor. Se produce o sovietizare și rusificare a basarabenilor, limba rusă înlocuiește româna în școli, istoria este mutilată. Urmele acestei politici au fost atât de adânci încât se văd și astăzi. Nădăjduim însă că Dumnezeu va ocroti neamul nostru și că va veni iar o zi măreață pentru frații din stânga Prutului de a reveni la patria strămoșească. ❖

Prof. Clement Gavrilă-Sălăuța